

Vaichi 1. Moos. 47: 28 - 50: 26

Tässä viikon Toorassa on hyvin paljon mielenkiintoisia asioita, mutta me keskitymme Jaakobin ja Joosefin keskusteluaiheeseen. Jaakob pyysi Joosefilta, että häntä ei haudattaisi Egyptin maahan. Jaakob pyysi Joosefia laittamaan käden hänen reisiluunsa alle. Tämä tarkoittaa valan tekemistä. Joosef vastasi hänelle yksinkertaisesti: ” Minä teen niin kuin sinä tahdot. ”

Silloin Jaakob pyysi vielä kerran: ” Vanno minulle. ” Ja Joosef vannoi ja lupasi hänelle”.

Näemme vastaavan tilanteen Toorassa Aabrahamin kohdalla.

1.Moos.24 Aabraham pyysi Elieseriä, palvelijaansa: ” Laita käsi minun reisiluuni alle niin otan lupauksen sinulta Herran nimessä. ” Toora puhuu meille luvussa 24: 9, että orja teki kuten Aabraham pyysi ja laittoi kätensä hänen reisiluunsa alle.

Mutta me huomasimme pienen eron. Elieser, Aabrahamin orja, teki heti mitä Aabraham pyysi ja laittoi kätensä. Mutta Joosefin ja Jaakobin tilanteesta me näemme, että Joosef vastasi isälle: ” Minä teen niin kuin sinä tahdot. ”

Sen jälkeen Joosef in isän pyynnöstä vannoi ja lupasi.

Minkä takia tämä ero? Juutalaiset Tooran kommentoijat tulkitsevat tämän tilanteen niin, että orjan ja pojan asemassa on ero. Orja ei ole vapaa ihminen. Hänet pitää sitouttaa, niin kuin kahlita häntä, jotta hän antaa lupauksen ja vannoo. Hän ei pysty itsenäisesti tekemään vapaata valintaa. Mutta pojan asema on erilainen, poika on vapaa. Ja poika voi itse harjoitella vapauden käyttöä ja tehdä kuuliaisuudessa sitä, mitä isä pyytää. Sen tähden Joosef vastasi isälle: ” Teen niin kuin sinä sanot. ” Hänen ei olisi pitänyt vannoa isälle, että hän tekee niin.

Sen jälkeen syntyy kysymys, minkä tähden Jaakob kuitenkin pyysi Joosefia vannomaan. Ennen kuin me löydämme vastauksen tähän kysymykseen, me palaamme Joosefin ja faaraon keskusteluun. Jos Joosef seiso faaraon edessä, hän ei ollut vapaa. Joosefilla oli suuri valta, mutta asemaltaan faaraon edessä hän oli orja. Joosef aloitti oman pyyntönsä faaraon edessä sanoen:” Isä vannotti minua.”

1.Moos. 50: 5Joosef ei pystynyt tulemaan faaraon eteen sanoen:” Isä pyysi minua.” Hän ei voinut sanoa edes, että olen luvannut isälle. Se oli tärkeää, mutta se ei ollut pätevä argumentti faaraon edessä. Sen takia Joosef tuli faaraon eteen sanoen hänelle, että isä velvoitti minulta valan, ja minä seison ja pyydän sinulta. Silloin faarao ymmärsi Joosefin tilanteen, koska tämä oli hyvin vakuuttava argumentti faaraolle. Se oli hyvin tärkeä argumentti siitä huolimatta, että Joosef vielä pyysi faaraota suostumaan pyyntöönsä.

Se vala, jonka Jaakob oli pyytänyt Joosefilta, tarvittiin nimenomaan faaraan ja Joosefin suhdetta varten, eikä Joosefin ja isän suhdetta varten. Tässä tilanteessa me voimme nähdä vertauskuvan siitä, mitä Messias Jeshua puhuu orjasta ja pojasta. (Joh. 8: 35 - 36) Orja ei ole vapaa ihminen, mutta poika on vapaa. Molemmat ovat kuuliaisista omalle herralleen. Niin kuin orja Elieser teki, mitä Aabraham häneltä pyysi. Ja Joosef teki, mitä hänen isänsä Jaakob pyysi häneltä.

Me voimme nähdä samanlaisen suhteen Jumalan meille antamaan lakiin. Silloin kun oma kansa oli orjuudessa, silloin oli vannominen ja lupaus. Mutta Jeshuassa meillä on mahdollisuus olla pojan asemassa. Meidän ja Herran välissä ei ole valasiteitä. Mutta siitä huolimatta tämä ei pyyhi pois kuuliaisuuden velvoitetta. Eikä tämä kumoa velvoitetta noudattaa Jumalan lakia. Pojan asemassa me noudatamme Herran lakia vapauden hengessä vapaitten asemassa vapaaehtoisesti. Minkä takia olisi tarvittu valat ja lupaukset? Mitä tapahtui, kun Jeshua tuli? Paavali kirjoittaa tästä aiheesta.

Ihminen oli synnin orja ja sen tähden ihminen oli synnin alamainen. Niin kuin Joosef oli orjuudessa faaraan edessä. Ennen kuin osaamme hallita syntisen olemuksemme, meille pitää kertoa lupauksesta, joka sitouttaa meidät. Jeshuan kuolema ja ylösnousemus rikkovat riippuvuuden. Silloin syntyy pojan ja isän välinen suhde, missä me olemme pojan asemassa. Sen tähden meille ei tällä hetkellä ole tarpeen valat ja lupaukset. Riittää että annamme lupauksen Jumalalle. Niin kuin Joosef vastasi Jaakobille: Teen sanasi mukaisesti. Mutta ei se kumoa sitä, että meidät velvoitetaan kuuliaisuuteen. Vaikka meillä ei ole sitoumuksia ja vannomisista, meidän tulee vapaaehtoisesti noudattaa kuuliaisuuden velvoitetta: Jumalan lakia. Koska tämä on Jumalan tahto ja me rakastamme Jumalaa.